

Állt a bál a Strázsa-hegyen

A nagy bálozások havában sem „fér a bőrében” Gombás András vendéglős, akit szívének igencsak kedves helyszínére kísérhettünk el január 31-én. A tavalyi szüret idején beszámoltunk arról, hogy a monori Strázsa-hegyen szőlőt és pincét vásárolt és életének első szüretén is sikeresen túljutott. Nos, a Monor Környéki Strázsa Borrend invitálása egyszerre szólt a térségükben borászkodó társnak, és a neves éttermet működtető vendéglátósnak.

Történt ugyanis, hogy a január végén szokásos Lovagi Lakoma és Borász Bál kedves közönségét nemcsak a monori borászok kényeztették jó fajta itókákkal, hanem éttermek, szállodák is bemutathatták étel remekeiket. Az egyik ilyen vendégszereplő a Gombás Étterem volt – állíthatjuk sok-sok dicséretet begyűjtve a nyájas vendégseregétől. Gombás András jó gazda módjára napokkal előtte felmérte a terepet, szemrevételezte a rendezvény helyszínét, hogy aztán vendéglátóként és vendégként egyszerre megmerítkézhesen a rendezvény kellemes hangulatában. Nem tagadja ugyanis, hogy a Strázsa-hegyi borkultúra és borásztársadalom jelene erősen foglalkoztatja és azt szeretné, ha a monoriak az országban fellelhető sok-sok jó példát átültetnék a saját településük turisztikai és vendéglátás kínálatába. Említi is, hogy igencsak elcsodálkozott a Tolna megyei Györkönyben járva a több emeletes pincefalu gyönyörűségén, és azon, hogy a jó kedvű társaságok előre megtervezetten körbejárhatják a mindig nyitott pincéket. Az önkormányzat a falu kellős közepén anfitéatrumszerű szabadtéri körszínházat épített, hogy a nagy tömegeknek szórakoz-

tató programokat is szervezhessenek. Élő, viruló, nyüzsgő ez a kis ékszerdoboz falucska! Miért ne lehetne Monor is hozzá hasonlatos! De azt is javasolja, hogy keresni vagy építeni kellene egy központi, nagy befogadó képességű Borházat. A borász barátok minden bizonnyal helyeslik abbéli igényét is, hogy a Strázsa-hegyen az útviszonyokat végre rendbe kellene tenni.

Mindezt őszintén sorolja, amelyből kitűnik, hogy félti, őrzi az itteni értékeket és mindezekhez a közös gyarapodás szándékával hozzá is szeretne tenni. Ha másként nem, hát kivitelezhető, megvalósítható javaslatokkal és tervei szerint a saját pincéjében meghonosítandó boros vendégfogadó stílussal. (Ennek jellemzőit egy későbbi alkalommal majd külön be is mutatjuk).

Most azonban a lovagi lakomát és borászbált szép fokozatosan hatalmába kerítő jókedvnek adjunk teret, a terveket, elképzeléseket hagyjuk más időkre, hiszen sorban érkeznek a Gombás Étterem étel- és borszigetéhez Gombás András barátai, cimborái, pályatársai. A szentlőrinci **Zila László**, akivel a kerületben versenytársak ugyan a vendéglátós mezőnyben, de őszintén tisztelik egymást. Alig pár perc múlva lép a társasághoz a mádi **Monyók József** borász. Vele is örömmel vált néhány szót a Tokaji Borvidék mindennapjairól, a tokaji bor éppen aktuális eredetvédelmi helyzetéről és sok minden másról, ami ahhoz a tájékhöz kapcsolható. Régi terve Gombás Andrásnak, hogy behatóbban tanulmányozza a tavalyi év borászáinak megválasztott **Frittmán János** borait. Íme a nagyszerű pillanat: a rendezvény díszvendégeként megjelenő szálfatermetű soltvadkert borász nyitott szívvel, őszinte feltárulkozással kalauzolja a felfedezésre kész vendéglős kollégát:

- Az ilyen borok kóstolásakor döbbenek rá, hogy nekem érdekesebb a kaptafánál maradni, úgy, hogy vendégülként avatott és értő közvetítője lehessen a jó boroknak.- ismeri el Gombás András két Frittmán bor kóstolása közben. – A borászkodás számomra valóban a lélek kiteljesedése, egyfajta gyógyír, kellemes időtöltés, azért a szerepemet nem tévesztem el. Meggyőződésem, hogy a vendéglátás csakis a borkultúra teljes felvállalásával lehet cseréket egész. Ehhez pedig olyan partnerek kellene, mint a most megismert Frittmán János és kitűnő borai.

A Strázsa-hegyi mulatók órák ismét elég muníciót adnak egy évre a helyi borászoknak, a meghívott vendégeknek, közöttük a gasztronómia színpadán fellépő vendéglátóknak, így riportalanyunknak is. Ha már fellépésről, gasztro színpadról beszéltünk, érdemes megemlíteni a helyszínt is, amely mindehhez áttételesen szellemiséget is nyújtott. A bálozók ugyanis a monori Jászai Mari Általános Iskola gyönyörűen feldíszített aulájában ropták a táncot csaknem virradatig...

Kiss Dezső Péter

www.gombasetterem.hu

BOROK – ÉTELEK

Állt a bál a Strázsa-hegyen

A nagy bálozások havában sem „fér a bőrében” Gombás András vendéglős, akit szívének igencsak kedves helyszínére kísérhettünk el január 31-én. A tavalyi szüret idején beszámoltunk arról, hogy a monori Strázsa-hegyen szőlőt és pincét vásárolt és életének első szüretén is sikeresen túljutott. Nos, a Monor Környéki Strázsa Borrend invitálása egyszerre szólt a térségükben borászkodó társnak, és a neves éttermet működtető vendéglátósnak.

Történt ugyanis, hogy a január végén szokásos Lovagi Lakoma és Borász Bál kedves közönségét nemcsak a monori borászok kényeztették jó fajta itókákkal, hanem éttermek, szállodák is bemutathatták étel remekeiket. Az egyik ilyen vendégszereplő a Gombás Étterem volt – állíthatjuk sok-sok dicséretet begyűjtve a nyájas vendégseregétől. Gombás András jó gazda módjára napokkal előtte felmérte a terepet, szemrevételezte a rendezvény helyszínét, hogy aztán vendéglátóként és vendégként egyszerre megmerítkézhesen a rendezvény kellemes hangulatában. Nem tagadja ugyanis, hogy a Strázsa-hegyi borkultúra és borásztársadalom jelene erősen foglalkoztatja és azt szeretné, ha a monoriak az országban fellelhető sok-sok jó példát átültetnék a saját településük turisztikai és vendéglátás kínálatába. Említi is, hogy igencsak elcsodálkozott a Tolna megyei Györkönyben járva a több emeletes pincefalu gyönyörűségén, és azon, hogy a jó kedvű társaságok előre megtervezetten körbejárhatják a mindig nyitott pincéket. Az önkormányzat a falu kellős közepén anfitéatrumszerű szabadtéri körszínházat épített, hogy a nagy tömegeknek szórakoz-

tató programokat is szervezhessenek. Élő, viruló, nyüzsgő ez a kis ékszerdoboz falucska! Miért ne lehetne Monor is hozzá hasonlatos! De azt is javasolja, hogy keresni vagy építeni kellene egy központi, nagy befogadó képességű Borházat. A borász barátok minden bizonnyal helyeslik abbéli igényét is, hogy a Strázsa-hegyen az útvonalakat végre rendbe kellene tenni.

Mindezt őszintén sorolja, amelyből kitűnik, hogy félti, őrzi az itteni értékeket és mindezekhez a közös gyarapodás szándékával hozzá is szeretne tenni. Ha másként nem, hát kivitelezhető, megvalósítható javaslatokkal és tervei szerint a saját pincéjében meghonosítandó boros vendégfogadó stílussal. (Ennek jellemzőit egy későbbi alkalommal majd külön be is mutatjuk).

Most azonban a lovagi lakomát és borászbált szép fokozatosan hatalmába kerítő jókedvnek adjunk teret, a terveket, elképzeléseket hagyjuk más időkre, hiszen sorban érkeznek a Gombás Étterem étel- és borszigetéhez Gombás András barátai, cimborái, pályatársai. A szentlőrinci **Zila László**, akivel a kerületben versenytársak ugyan a vendéglátós mezőnyben, de őszintén tisztelik egymást. Alig pár perc múlva lép a társasághoz a mádi **Monyók József** borász. Vele is örömmel vált néhány szót a Tokaji Borvidék mindennapjairól, a tokaji bor éppen aktuális eredetvédelmi helyzetéről és sok minden másról, ami ahhoz a tájékhöz kapcsolható. Régi terve Gombás Andrásnak, hogy behatóbban tanulmányozza a tavalyi év borászáinak megválasztott **Frittmán János** borait. Íme a nagyszerű pillanat: a rendezvény díszvendégeként megjelenő szálfatermetű soltvadkert borász nyitott szívvel, őszinte feltárulkozással kalauzolja a felfedezésre kész vendéglős kollégát:

- Az ilyen borok kóstolásakor döbbenek rá, hogy nekem érdekesebb a kaptafánál maradni, úgy, hogy vendéglősként avatott és értő közvetítője lehessen a jó boroknak.- ismeri el Gombás András két Frittmán bor kóstolása közben. – A borászkodás számomra valóban a lélek kiteljesedése, egyfajta gyógyír, kellemes időtöltés, azért a szerepemet nem tévesztem el. Meggyőződésem, hogy a vendéglátás csakis a borkultúra teljes felvállalásával lehet cseréket egész. Ehhez pedig olyan partnerek kellene, mint a most megismert Frittmán János és kitűnő borai.

A Strázsa-hegyi mulatók órák ismét elég muníciót adnak egy évre a helyi borászoknak, a meghívott vendégeknek, közöttük a gasztronómia színpadán fellépő vendéglátóknak, így riportalanyunknak is. Ha már fellépésről, gasztro színpadról beszéltünk, érdemes megemlíteni a helyszínt is, amely mindehhez áttételesen szellemiséget is nyújtott. A bálozók ugyanis a monori Jászai Mari Általános Iskola gyönyörűen feldíszített aulájában ropták a táncot csaknem virradatig...

Kiss Dezső Péter

www.gombasetterem.hu

BOROK – ÉTELEK